

[Kaj Poulsen]

derstøttelse til medlemmer, som ikke har optjent feriepenge på grund af arbejdsløshed eller fravær i forbindelse med sygdom eller fødsel.

Sanktionen, 5 ugers karantæne, foreslår arbejdsministeren ligeledes ændret, således at sanktionen i fremtiden kun bliver på 2 uger.

Vi er enige med arbejdsministeren i, at en straf på 5 ugers karantæne, som er lig med 7.000 kr. for den enkelte, er alt for stor for førstegangsvægring ved at påtage sig et anvist arbejde. Vi finder det derfor rimeligt og rigtigt, at vægringsbestemmelsen laves om, således at den kan virke efter hensigten. Vi finder det ligeledes positivt, at arbejdsministeren med de forslag, som behandles, vil indsætte bestemmelser i loven, således at arbejdsformidlingens muligheder for at blive mere effektiv, når det drejer sig om anvisning og formidling af nye job, bliver styrket. Vi håber, at disse forbedringer vil medvirke til at gøre formidlingssystemet endnu bedre til gavn både for de ledige, for virksomhederne og for de ansatte på kontorerne rundt omkring i landet.

Ændringerne af § 61, stk. 3, er efter socialdemokratiets opfattelse kun en retfærdighedsgerning over for de arbejdsløse, som efter de nugældende regler er fuldstændig magtesløse i en situation, som de ingen indflydelse har haft på. Paragraffen har haft den virkning, at arbejdsløse har fået frataget dagpenge, når deres kolleger har etableret en overenskomststridig arbejdsnedlæggelse. Denne ordning har vist sine uheldige sider ved tobakskonflikten i Ålborg, ved konflikten på Dandy i Vejle og sidst ved konflikten på Nakskov Skibsværft, hvor 14 arbejdsløse specialarbejdere mistede deres understøttelse. Derfor kan vi fuldt tilslutte os denne ændring, som ministeren har foreslået.

Socialdemokratiet kan acceptere de ændringer af loven, jeg her har omtalt, og de øvrige ændringer, som jo også er forbedringer i forhold til nugældende lov. Jeg må understrege, at vi ingen betænkeligheder har ved at stemme for dette lovforslag ved den endelige behandling her i tinget.

Vi må altså afvise den kritik, der fra forskellig side har været ført imod forslagens indhold, og det kan vel knap gøres bedre end ved at citere SIDs medlemsblad Fagbladet fra den 10. februar, som slutter sin ledende artikel med følgende bemærkninger:

»Forslagets gennemførelse menes at spare staten for 250 mill. kr. årligt. Kun en bagatel, når man betænker, at A-kasserne i 1979 skal udbetale 11 mia kr. i dagpenge fra samfundets fælleskasse. Det er næsthøjeste enkeltpost på statsbudgettet, kun overgået af folkepensionen, og det er klart, at offentlighedens øjne hviler herpå. Dagpengesystemet skal være indrettet sådan, at ingen med rette kan kritisere hverken lovens indhold eller dens administration.«

Nauerby (FP):

Lovforslag nr. L 150 er i ordets videste forstand en pakkeløsning, bestående af mange vidt forskellige ting. Det havde efter min mening været mere hensigtsmæssigt at dele lovforslaget i flere lovforslag, men det er jo ikke noget nyt for arbejdsministeren at pakke flere ting sammen i et enkelt lovforslag. Det kan give problemer, når der skal stemmes om en sådan lov.

Jeg er meget enig med ministeren i, at administrationen og den måde, hvorpå loven bliver udnyttet, giver problemer. Det er så et spørgsmål, om de af ministeren foreslåede ændringer vil bevirke, at arbejdsløshedsloven ikke fortsat kan udnyttes ud over det, der er lovens intentioner.

Et væsentligt problem er understøttelsens størrelse set i relation til mindstelønningerne. 90 pct.-reglen kan afholde nogle, der har opnået maksimumsdagpenge, fra at påtage sig arbejde, der ikke er aflønnet mindst 10 pct. over maksimumsdagpengesatsen, af frygt for hurtigt at blive arbejdsløse igen, idet man kun er berettiget til dagpenge efter den sidst opnåede arbejdsindtægt. Meget væsentlige faktorer i dette må ikke glemmes, nemlig at der er forbundet store udgifter med at komme til og fra arbejde, og at den sidste del af ens indtægt bliver meget højt beskattet.

Jeg vil gerne spørge arbejdsministeren, om han ikke vil foranledige, at arbejdsløsheds-kasserne altid trækker den kildeskat, der er opgivet på den enkeltes trækkort. Som det er i øjeblikket, giver det nogle kedelige situationer. Det kan da ikke være rigtigt, at arbejdsløsheds-kasserne ikke kan beregne forskellige skatter, når det er pålagt arbejdsgiverne at foretage forskellige skattetræk på de forskellige lønmodtagere.